

dretallet plejer at indtage i saadanne Tilfælde. Men man kan jo blive træt af Gang efter Gang at komme tilbage til det samme, saa jeg haaber, man tilgiver mig, naar jeg heller ikke gaar nærmere ind paa Spørgsmaalet.

Tilskuddet til den akademiske Skytteforening behandlede vi i Fjor, og Flertallet har fundet, at man ikke efter et Aars Forløb kan tage den Forøgelse tilbage, vi Aaret i Forvejen have givet. Vi have ikke fundet Anledning til at fravige den Stilling, vi toge i Fjor eller i Forfjor, selv om vi den Gang havde nogen Betænelighed ved at gaa med til Tilskuddet, en Betænelighed, der dog i væsentlig Grad blev overvunden ved, at Pengene blev tagne af Kommunitetets Midler, og at det som Følge deraf kunde siges, at Akademikerne havde lidt større Krav paa at faa disse Penge, end om de skulde tages direkte af Statskassen. Nu, da Tinget imidlertid har bevilget Pengene i tidligere Aar, finder Udvalget ingen Anledning til at fravige denne Stilling i Aar, ikke en Gang af Hensyn til Manøvrerneovre i Aarhus.

Fratergaarden er ogsaa et Foretagende, som Flertallet har ladet paabegynde, og som man derfor ogsaa bevilger Midlerne til, indtil Arbejdet er færdigt. Man havde ganske vist i sin Tid Betæneligheder ved at gaa til denne Bevilling, men da man nu er gaaet ind paa at tage fat paa det, haaber jeg ogsaa, at det ærede Ting vil følge Flertallet i Udvalget og bevilge det nødvendige til Arbejdets Fortsættelse.

Hvad de kirkehistoriske Møder angaar, finder jeg heller ikke Anledning til at komme ind paa nogen nærmere Omtale af disse.

Enkelte af den ærede Ministers Udtalelser give mig Anledning til at gøre et Par Bemærkninger. Med Hensyn til Tilskuddet til Friskolefonden vil jeg nødig, at mine Udtalelser skulde forstaas saaledes, at Finansudvalget ikke var tilfreds med, at Ministeren har foreslaaet et Tilskud af 400 Kr. Jeg tror for Resten, at Ministeren godt kunde have faaet Tilslutning hos Finansudvalget, selv om han havde foreslaaet noget mere end de 400 Kr.; Finansudvalget er glad for Forslaget om de 400 Kr. og anbefaler det meget, idet det mener, at det maa have sit Forblivende herved i Aar. Naar jeg gik videre, var det lige saa meget af Hensyn til Ønskeligheden af at faa en fast Ordning, saaledes at man ikke Aar efter Aar skulde staa over for Krav om større Tilskud fra Statskassens

Side, fordi Medlemsbidraget var steget, men kunde faa en fast Regel, ligesom man har for Folkehøjskoler og til Dels for Realskoler om, at Statens Bidrag skulde stige i samme Forhold som Medlemmernes Bidrag indtil et bestemt Maksimum. Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han ogsaa vilde tage dette Spørgsmaal op, og jeg haaber, at man let vil komme til en for begge Parter tilfredsstillende Ordning.

Jeg takker for Ministerens Velvillie overfor Spørgsmaalet om Betalingen for de døvstummes Ophold paa Døvstummeinstituttet, og er enig med den højtærede Minister i hans Ønske om, at vi stille os ens overfor Døvstumme- og Aandssvageanstalterne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Understøttelse til Eleverne paa Husholdningsskolerne fremgik det af Ministerens Udtalelser, at jeg havde haft Ret i at udtale, at der havde været en Slags Kompetencestrid mellem de to Ministre, en Strid om, hvem der skulde tage sig af disse Husholdningselever. Jeg tror, at det for Finansudvalget og vist ogsaa for Tinget vil være det afgørende, at der bliver en Ordning, hvorefter disse Elever kunne faa nogen Understøttelse, og at det mindre kommer an paa, om det bliver Landbrugsministeren eller Kultusministeren, der faar Æren af at give disse Tilskud til Husholdningselever. Jeg haaber fremdeles paa en god Udgang af denne Sag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Hornemann—Egeberg — Komponist og Forfatter —, er det sikkert nok, at man ikke saaledes kan sammenligne to uensartede Størrelser, om jeg maa bruge dette Udtryk, naar der er Tale om Komponister og Forfattere, og det har jeg heller ikke villet. Har jeg sagt noget i den Retning, er det en Misforstaaelse, men var der Tale om, hvem af disse vi havde mest Lyst til at give disse 500 Kr., er der ikke Tvivl om, at det er Egeberg. Naar nu den højtærede Minister gør opmærksom paa, at man efter mange og lange Forhandlinger, som jeg ogsaa tidligere har været inde paa at omtale, er naaet til en fast Ordning, hvorefter Kontoen for treaarige Understøttelser skulde være virkelig treaarig, saa har det ikke været min eller Finansudvalgets Mening, at Egeberg skulde blive staaende 1, 2 eller 3 Aar paa den treaarige Konto. Skal Egeberg vedblivende have offentlig Statsunderstøttelse, saa burde han flyttes over paa den faste Konto, jeg tror ikke, der havde været Betænelig-